

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010125
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7815010125.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému Michalovi F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/46/2015 zo dňa 4. 1. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 11. apríla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. F..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 3T/46/2015 zo dňa 4. 1. 2016 uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 444/2015 Z. z. pre skutok, že

že od mesiaca apríl 2013 najmenej doposiaľ v obci Gočaltovo, okres Rožňava a inde úmyselne neplnil pravidelne mesačne a v primeranej výške vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom O. W., nar. XX.XX.XXXX a D. Z., nar. XX.XX.XXXX F., hoci mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pričom podľa svojich zárobkových pomerov mohol prispievať na výživu maloletých detí sumou najmenej po 100 eur mesačne na každé dieťa, v dôsledku čoho za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu vo výške najmenej 4100 eur matke maloletých detí, H. U..

Súd mu za to uložil podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon tohto trestu mu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že trvá na všetkých svojich prednesoch a písomných podaniach a je toho názoru, že napadnutý rozsudok nie je v medziach zákona. V uvedenej trestnej veci došlo k pochybeniu, keď sa s pani U. konalo ako s poškodenou, pretože ona podľa jeho presvedčenia nie je poškodeným subjektom. Podľa jeho názoru žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom. Je toho názoru, že súd mal správne maloletým deťom ustanoviť kolízneho opatrovníka. Vyjadril ďalej názor, že súd veľmi vážnym spôsobom pochybil, keď si nezisťoval aktuálne právne predpisy Rakúska o životnom minime, hoci mu bolo bez akýchkoľvek pochyb známe, že on trvale žije práve v uvedenej krajine, čo malo za následok, že súd porovnával neporovnateľné veličiny. Absencia týchto informácií robí napadnutý rozsudok nepreskúmateľným pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia. Takisto to platí aj o výroku o uloženom treste, pretože napadnutý rozsudok neobsahuje žiadnu konkrétnu informáciu, prečo mu

súd vymeral práve takýto druh trestu a prečo v takejto výmere. Snažil sa urobiť maximum pre to, aby neprestal platiť výživné na svoje deti, ale platil ich naozaj podľa toho, ako mu to jeho zárobkové možnosti a schopnosti dovoľovali. Navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby, alternatívne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po dôslednom preskúmaní predloženého spisového materiálu mal aj krajský súd preukázané, že medzi obžalovaným a svedkyňou H. U. existovala do rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/816/2004 zo dňa 22. 5. 2015, právoplatného dňa 22. 7. 2015, ústna dohoda o výške výživného o čiastke najmenej 100 eur na každé dieťa. Na základe vykonaného dokazovania niet ani podľa názoru krajského súdu žiadnych pochyb o tom, že táto suma bola reálna vzhľadom na zárobkové pomery a možnosti obžalovaného, čo v konečnom dôsledku potvrdzujú aj zadovážené listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že obžalovaný počas celej doby riadne pracoval a mal dostatočné mesačné zárobky tak, aby si mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Z prehľadu zárobkov obžalovaného za obdobie od mesiaca apríl 2013 až doposiaľ je zrejmé, že obžalovaný priemerne zarobil mesačne 1 770,80 eur, obžalovaný napriek tomu úmyselne neplatil pravidelne a v plnom rozsahu výživné a to za obdobie viac ako tri mesiace v období troch rokov, čím aj podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného vyjadrené v dôvodoch podaného odvolania krajský súd uvádza, že v konaní o trestnom čine zanedbania povinnej výživy nezaplatené výživné nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale nesplnením povinnosti vyplývajúcej zo Zákona o rodine, ktoré zavinené porušenie samo osebe je trestným činom.

Osoba, vo vzťahu ku ktorej bolo treba výživné plniť síce nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného v zmysle § 46 Tr. por., avšak v prípade maloletých detí, v danom konkrétnom prípade, niet žiadnych pochyb o tom, že výživné sa plní k rukám matky oprávneného dieťaťa, ktorá v zmysle § 48 ods. 1 Tr. por. vykonáva práva dieťaťa, resp. detí podľa tohto zákona ako ich zákonný zástupca. Pre namietané ustanovenie kolízneho opatrovníka za daných konkrétnych okolností tak neboli splnené zákonné podmienky.

Žiadne pochybnosti nemal krajský súd na podklade vykonaného dokazovania ani o určení výšky výživného za predmetné obdobie 100 eur na jedno dieťa, a to aj napriek existencii právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Cop/816/2014 zo dňa 22. 5. 2015 z dôvodov, na ktoré poukázal okresný súd, keďže pri posudzovaní otázky viny v trestnom konaní súd nie je viazaný rozhodnutím súdu v občianskoprávnom konaní. V nadväznosti na uvedené reagujúc na námietku

obžalovaného ohľadom určenia výšky výživného krajský súd pre úplnosť dodáva, že o správnosti a zákonnosti postupu okresného súdu svedčí v konečnom dôsledku aj medzičasom vydané právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Cop/816/2004 zo dňa 22. 5. 2015 (právoplatné dňa 22. 7. 2015), ktorým krajský súd dokonca rozhodol o určení výživného vo väčšom rozsahu.

Podrobne preskúmal krajský súd aj namietaný výrok o treste s tým, že s prihliadnutím na osobu obžalovaného a všetky okolnosti majúce význam z hľadiska rozhodnutia o výmere trestu a jeho druhu sa stotožnil s názorom okresného súdu, že takto uložený trest spĺňa všetky náležitosti z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

S poukazom na charakter predmetného trestného činu je správny, zákonný a účelný aj výrok o uložení povinnosti obžalovanému zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.